

Geschillenkamer

Beslissing ten gronde 53/2020

van 1 september 2020

Dossiernr. : DOS-2019-02974

Betreft: klacht over het sturen van een e-mail met verkiezingspropaganda

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter, en de heren Christophe Boeraeve en Frank De Smet, leden;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (Algemene Verordening Gegevensbescherming, hierna "AVG");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

- de klager;
- de verweerder: een politicus

1. Feiten en procedure

1. Op 25 mei 2019 heeft de klager een verzoek om informatie ingediend bij de Gegevensbeschermingsautoriteit over het gebruik door de verweerder van zijn persoonlijk e-mailadres voor de verzending van een verkiezingsbericht dat hij op 22 mei 2019 heeft ontvangen en dat in zijn naam door zijn secretaris aan hem werd gestuurd. De klager wijst erop dat hij er nooit mee heeft ingestemd dat de verweerder zijn adres voor dit doel zou gebruiken. Ook beklagde de klager zich over het feit dat dit bericht werd verstuurd met talrijke ontvangers in kopie, wat de ongewenste verspreiding van zijn e-mailadres aan derde personen met zich meebracht.

2. De brief luidde als volgt: "*beste dames, heren en vrienden, ik ben er trots op als (Xde) kandidaat op de lijst (Y) te staan voor ons arrondissement (lijst van de betrokken gemeenten...) Sta mij toe om uw stem te vragen. Met een goed resultaat zal ik met onze ploeg van het College en de Provincieraad nog doeltreffender kunnen zijn. Ik wil mijn uiterste best doen om ook onze lokale vertegenwoordigers en hun projecten te steunen.* ».

3. Bij brief van 2 juli 2019 heeft de Eerstelijnsdienst van de Autoriteit de klager verzocht zijn rechten ten aanzien van de verweerder uit te oefenen, in dit geval zijn recht om bezwaar te maken tegen de verwerking van zijn persoonsgegevens. Tegelijkertijd nam de Eerstelijnsdienst bij brief van 2 juli 2019 contact op met verweerder om onder meer te vragen hoe hij het e-mailadres van klager had verkregen, of hij een gegevenslek had gemeld bij de GBA en welke maatregelen waren genomen om ervoor te zorgen dat dit soort incidenten zich niet meer zou voordoen.

4. Uit de antwoorden die de verweerder aan betrokkene en de Eerstelijnsdienst heeft gestuurd, blijkt dat het e-mailadres van de betrokkene is verzameld naar aanleiding van een verzoek om informatie die de betrokkene in maart 2014 aan het secretariaat van de burgemeester van de stad X had verzonden om een openbare netheidskwestie te signaleren. Meer in het bijzonder ging het om een e-mail aan "secretariaat.burgemeester@X.be" over een clandestiene stortplaats aan de rand van de oude stadsmuren waarvoor de klager de opkuis vroeg. Op 4 juli, in een brief gericht aan de Eerstelijnsdienst en mede ondertekend door de verweerder, legt de secretaris van de verweerder echter het volgende uit over de verzameling van het kwestieuze e-mailadres: "*De adressen komen uit een "vast" bestand van de verweerder van de tijd dat hij burgemeester van de stad was. De klager is daarom in de lijst opgenomen omdat hij op een bepaald moment contact heeft gehad met de verweerder*". De Geschillenkamer kan de verweerder daarom niet volgen in zijn latere uitleg (juli 2020) dat het betwiste e-mailadres (en andere) werd opgehaald via e-mails die aan hem persoonlijk

werden gericht en niet via een administratieve of andere dienst van het gemeentebestuur¹. De Geschillenkamer begrijpt dus dat de gegevens die de burgemeester verzamelde niet alleen het resultaat zijn van contacten van burgers met het stadsbestuur, maar volgens de verklaringen van de verweerder ook van e-mails die aan hem persoonlijk zijn gericht, wat niet het geval was met de e-mail van de klager, die inderdaad via het secretariaat van de burgemeester is ingezameld.

5. Met betrekking tot de modus operandi voor het verzenden van de betwiste e-mail beantwoordde de verweerder de vragen van de Gegevensbeschermingsautoriteit door de volgende uitleg te verstrekken afkomstig van de gemeentelijke medewerker, zijn secretaris toen hij burgemeester was:

*« In feite stuurde ik vanaf mijn privé mailbox een verkiezingsadvertentie voor de verweerder om te voorkomen dat hij zijn professionele mail als gedeputeerde zou gebruiken. [...] En deze e-mail werd spontaan verstuurd, zonder de ontvangers in BCC te plaatsen. Het was dus niet de bedoeling om deze adressen te misbruiken of iemand te schaden. Het is gewoon een behandelingsfout die we betreuren. We hebben onze verontschuldiging aangeboden aan de klager, zoals u misschien hebt gelezen».*²

6. Naar aanleiding van deze antwoorden bevestigde de klager bij brieven van 11 en 26 juli 2019 aan de Eerstelijnsdienst van de GBA zijn wens om zijn verzoek om informatie als klacht door te sturen naar de Geschillenkamer van de GBA. Op 6 oktober 2019 verklaart de Eerstelijnsdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit de klacht ontvankelijk en maakt deze over aan de Geschillenkamer.

7. Op 25 augustus 2019, beschouwde de Geschillenkamer het dossier in staat van behandeling ten gronde krachtens de artikelen 95 §1, 1° en 98 WOG. Op diezelfde dag stuurde de Geschillenkamer de klacht en de stukken aangetekend naar de verweerder en nodigde zij de partijen uit om hun argumenten te formuleren volgens een vastgesteld tijdschema. Deze brief stelde *"elk van de partijen dient zijn conclusie gelijktijdig te bezorgen aan zowel het secretariaat van de Geschillenkamer als aan de andere partij »*.

8. Bij brief van 14 oktober 2019, ontvangen op 18 oktober 2019, verklaart de verweerder dat hij ter beschikking staat om door de Geschillenkamer te worden gehoord als zij dat wenst. De verweerder

¹ De verweerder licht immers als volgt de feiten toe: "Naast de antwoorden die ik opgaf in het formulier die u volledig ingevuld, bijgevoegd terugvindt als bijlage, wil ik graag enkele elementen uit uw brief weerleggen: bladzijde 3 - punt 1, 2de paragraaf - er wordt beweerd: *"de verweerder maakte, voor het versturen van verkiezingspropaganda, gebruik van een lijst van burgers die in contact waren gekomen met de gemeente voor diverser vragen"*. Antwoord: deze bewering is onjuist. Ik beschikte inderdaad over een personenbestand die persoonlijk met mij contact hadden opgenomen en niet met een administratieve of andere dienst van het Gemeentebestuur" (brief van de verweerder van 6 juli 2020 gericht aan de Geschillenkamer per e-mail van 7 juli 2020).

² Brief van de verweerder aan de Eerstelijnsdienst van de GBA, 4 juli 2019.

stelt in zijn korte brief dat hij bevestigt dat *"het verzenden van het bestand aan alle personen een behandelingssfout was die werd begaan op het ogenblik van het verzenden van het document, dat geïndividualiseerd diende te zijn »*.

9. Ook meldt de verweerder dat hij eveneens het advies heeft ingewonnen van een specialist in de nieuwe wetgeving *"om hem te helpen zijn ploeg te coachen zodat dergelijke fouten in de toekomst vermeden worden"*. De verweerder verduidelijkt dat de vraag welke voorzorgsmaatregelen moeten worden genomen met e-mailadressen die mensen niet spontaan hebben doorgegeven nog steeds onderzocht wordt. De verweerder concludeert dat hij dacht dat hij het recht had om contact op te nemen met de personen die hem hun adres hadden gegeven, en dat hij zich er nu van bewust is dat dit *«duidelijk niet zo vanzelfsprekend is »*.

10. De klager bezorgde volgens het vastgestelde tijdschema zijn argumenten op 7 november 2019. Bij die gelegenheid wees de klager erop dat hij de conclusies van de verweerder niet had ontvangen, herhaalde hij de elementen van zijn klacht en vroeg hij dat de verzwarende omstandigheid zou zijn dat de vermeende schendingen door een politicus in de uitoefening van zijn mandaat waren begaan.

11. De Geschillenkamer heeft de zaak op 3 juli 2020 via de schriftelijke procedure hervat en een ontwerpbeslissing aangenomen. Op dezelfde dag heeft de Geschillenkamer de verweerder per e-mail het bedrag van de tegen hem voorgenomen geldboete meegedeeld, alsmede een lijst van de vastgestelde inbreuken op de AVG en de redenen voor dat bedrag. De Kamer oordeelde onder meer dat verweerder zijn conclusies niet aan klager heeft voorgelegd. Verweerder werd in dezelfde e-mail verzocht zich te verdedigen betreffende het bedrag van de voorgestelde boete. In die mededeling heeft de Geschillenkamer benadrukt dat de procedure ten gronde is afgesloten. De Geschillenkamer heeft het antwoord van verweerder op 7 juli 2020 per e-mail ontvangen (ingevuld boeteformulier en begeleidend schrijven van 6 juli 2020).

2. inbreuken op de AVG

12. Verweerder is, in zijn hoedanigheid van burgemeester op het moment van het verzamelen van het betreffende e-mailadres, de verantwoordelijke voor de verwerking van het persoonsgegevensbestand dat hij heeft samengesteld uit de gegevens van burgers die zich voor verschillende verzoeken tot zijn secretariaat en/of tot hemzelf richten. Het is zijn verantwoordelijkheid ervoor te zorgen dat de betrokken persoonsgegevens op een passende rechtsgrondslag en in strikte overeenstemming met de in de AVG vastgelegde beginselen zijn verwerkt. Hij is ook verantwoordelijk

voor het nemen van passende technische en organisatorische maatregelen om ervoor te zorgen dat de gegevens niet verder worden verwerkt voor een doel dat onverenigbaar is met het doel waarvoor zij oorspronkelijk zijn verzameld en verwerkt (artikel 5.1.f), artikel 6.4, en artikel 32 van de AVG). Uit de door de verweerder zelf verstrekte documenten blijkt dat hij burgemeester was op het moment dat het betwiste e-mailadres werd ingezameld (e-mail naar "secretariaat.burgemeester@...be"). De Geschillenkamer neemt nota van het feit dat de verweerder geen burgemeester meer was op het moment dat de betwiste e-mail werd verzonden. Met betrekking tot de gegevens die werden verzameld uit de e-mails die aan het secretariaat van de burgemeester zijn geadresseerd, merkt de Geschillenkamer op dat verweerder de gegevens die hij als burgemeester heeft verzameld, althans de e-mail van de klager, dus persoonlijk heeft verwerkt.

13. Op basis van deze elementen van het dossier is de Geschillenkamer van oordeel dat is vastgesteld dat de verweerder een lijst van burgers die in contact stonden met de gemeente waarvan de verweerder toen burgemeester was, heeft gebruikt om verkiezingspropaganda te versturen, en dat de persoonsgegevens die in dit kader zijn verzameld, verwerkt hadden moeten worden met het strikte doel om de vragen van burgers te beantwoorden.

14. Als verwerkingsverantwoordelijke is de verweerder verplicht de gegevensbeschermingsbeginselen in acht te nemen en moet hij kunnen aantonen dat deze beginselen worden nageleefd (verantwoordingsplichtbeginsel - artikel 5.2 van de AVG). Hij moet ook alle daartoe noodzakelijke maatregelen treffen (artikel 24 van de AVG).

15. Het finaliteitsbeginsel is een cruciaal beginsel van de gegevensbescherming. Al verankerd sinds 1981 in artikel 5 b) van het Verdrag van de Raad van Europa *tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens* (ETS 108), wordt het vermeld in artikel 6.1.b) van de Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, alsook in artikel 4, §1, 2° van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Toen het recht op gegevensbescherming in 2000 als grondrecht werd vastgelegd in artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, werd het finaliteitsbeginsel als kernelement van dit recht vastgelegd. Dit beginsel is logischerwijs opgenomen in artikel 5.1. b), van de AVG onder de titel Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens (Hoofdstuk II).

16. Zo bepaalt artikel 5.1.b) van de AVG: :

« 1. Persoonsgegevens moeten: (...) [...] b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met

die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd (doelbinding). »

17. De persoonsgegevens mogen daarom niet verder worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met het doel waarvoor zij zijn verzameld (artikel 5.1.b van de AVG). De verdere verwerking van persoonsgegevens voor andere doeleinden dan die waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk zijn verzameld, is echter enkel toegestaan indien die verdere verwerking verenigbaar is met de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk zijn verzameld, zulks rekening houdend met het verband tussen de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld en de doeleinden van de voorgenomen verdere verwerking, het kader waarin de persoonsgegevens zijn verzameld, de mogelijke gevolgen van de voorgenomen verdere verwerking voor de betrokkene en het bestaan van passende waarborgen.

18. Een verenigbaar doeleinde is bijvoorbeeld een doeleinde dat de betrokkene kan voorzien of dat op grond van een wetbepaling als verenigbaar kan worden beschouwd (zie artikel 6.4 van de AVG). In toepassing van de criteria van artikel 6.4 van de AVG: er is geen verband tussen de twee verwerkingsdoeleinden en de context van de gegevensverzameling is volledig anders, de ene betreft het beheer van de gemeente bij de verwerking van de antwoorden op de vragen van de burgers, de andere de relaties tussen een kiezer en een kandidaat voor een gekozen ambt. Deze onverenigbaarheid wordt verder aangetoond met het feit dat de toepasselijke wetgeving de kandidaten voor de verkiezingen toegang geeft tot een kieslijst die specifiek gewijd is aan het voeren van hun campagne.

19. Elk verder onverenigbaar gebruik is verboden, op twee uitzonderingen na als voorzien in artikel 6.4. van de AVG. Wanneer de betrokkene echter zijn toestemming heeft gegeven of wanneer de verwerking gebaseerd is op een wettelijke bepaling die in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel vormt voor met name het waarborgen van belangrijke doelstellingen van algemeen belang, heeft de verwerkingsverantwoordelijke wel de mogelijkheid de persoonsgegevens verder te verwerken voor andere doeleinden, ongeacht of dat verenigbaar is met de oorspronkelijke doeleinden. In het onderhavige geval mag de verweerder zijn verdere verwerking van de gegevens niet baseren op de toestemming van de betrokkenen of op een wettelijke basis die een noodzakelijke en proportionele maatregel vormt in een democratische samenleving ter waarborging van een van de in artikel 23, lid 1 van de AVG beoogde doelen (artikel 6.4 van de AVG).

20. Het doeleinde publiciteit/electorale propaganda is geen verdere gegevensverwerking die verenigbaar is met het oorspronkelijke doel van het verzamelen van gegevens van burgers in de

genoemde context. De Gegevensbeschermingsautoriteit vermeldt in haar nota "Verkiezingen", (begin 2000 gepubliceerd op haar website en laatst bijgewerkt na de inwerkingtreding van de AVG :

« Politieke partijen en kandidaten bij een verkiezing kunnen echter in de verleiding komen om persoonsgegevens te gebruiken uit andere verwerkingen, waarvan het basisdoeleinde niet overeenstemt met verkiezingspropaganda. Dat geldt zowel voor bestanden uit de openbare sector (zoals het Rijksregister, gegevens uit personeelsbestanden van ambtenaren, een OCMW cliëntenlijst, gegevens verkregen in de uitoefening van een schepenambt ...) als uit de private sector (klantenbestanden van een bedrijf, ledenlijsten van verenigingen,...). »

21. Voorts vermeldt de nota: *« In die optiek is het dus niet toegelaten om persoonsgegevens die zich in voornoemde bestanden bevinden te hergebruiken voor verkiezingspropaganda. In die gevallen is de verwerking van persoonsgegevens strijdig met de oorspronkelijke finaliteit, wat strafbaar is onder artikel 83 (5) van de AVG ».*

22. Aangaande het verbod om gegevens, die werden verkregen in de uitoefening van een schepenambt of burgemeesterschap, opnieuw te gebruiken voor verkiezingspropaganda, verwijst de Geschillenkamer ook naar de uitleg hierover in haar beslissing ten gronde 11/2019 van 25 november 2019³. De Geschillenkamer benadrukt ook dat het hergebruik door een burgemeester van persoonsgegevens die in de loop van zijn ambtstermijn zijn verzameld voor onverenigbare doeleinden, de grondslagen van de democratie en de gelijkheid tussen de kandidaten kan ondermijnen.

23. In deze omstandigheden en op basis van alle voorgaande elementen is de Geschillenkamer van oordeel dat de verweerder volgens zijn eigen verklaringen persoonsgegevens van de burgers van zijn gemeente, en in het bijzonder die van de klager, heeft verwerkt in strijd met artikel 5.1.b van de AVG (doelbinding) en artikel 6 van de AVG (rechtmatigheid van de verwerking). De Geschillenkamer stelt ook een schending vast van artikel 25.1 en 25.2. van de AVG, volgens welke de verwerkingsverantwoordelijke passende technische en organisatorische maatregelen moet nemen om ervoor te zorgen dat standaard alleen die persoonsgegevens worden verwerkt die voor elk specifiek doel van de verwerking noodzakelijk zijn.

24. Met betrekking tot de verzending van een e-mail waarin alle ontvangers zichtbaar zijn, merkt de Geschillenkamer op dat de verweerder de feiten niet betwist en verklaart dat de persoon die onder zijn gezag handelde een fout heeft gemaakt bij de verwerking van de persoonsgegevens van de klager *"door de ontvangers niet in BCC te plaatsen"*⁴. " Ongeacht of er al dan niet sprake is van een behandelingsfout, is de Geschillenkamer van mening dat er sprake is van een schending van artikel

³Zie <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-11-2019.pdf>, blz. 5 en 6..

⁴ Brief van de verweerder aan de Eerstelijnsdienst van de GBA, 4 juli 2019.

32. 1 en 32.4 van de AVG⁵, en dat deze feiten een inbreuk vormen op de veiligheidsvoorschriften in de zin van artikel 4.12 van de AVG, zoals aangegeven door de klager in zijn klacht. De Geschillenkamer herinnert eraan dat het ook de taak van de verwerkingsverantwoordelijke is om passende technische en organisatorische maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat standaard alleen gegevens worden verwerkt die voor elk specifiek doel noodzakelijk zijn, ook vanuit het oogpunt van hun toegankelijkheid (artikel 25.2 van de AVG). De Geschillenkamer herinnert er ook aan dat het de taak van de verwerkingsverantwoordelijke is om de bevoegde autoriteit in kennis te stellen van dergelijke inbreuken wanneer de toepassingsvoorwaarden van artikel 33 van de AVG zijn vervuld. In het onderhavige geval is een dergelijke kennisgeving niet gebeurd, hetgeen eveneens een inbreuk op de AVG vormt.

25. Samengevat, heeft De Geschillenkamer naar aanleiding van het Inspectieverslag en rekening houdend met de argumentatie van de verweerder, de volgende inbreuken op de AVG vastgesteld :

- Schending van de artikelen 5.1.a, 5.1.b en 6.1 van de AVG, aangezien verweerder door het verzenden van de betwiste e-mail de persoonsgegevens van klager heeft verwerkt zonder rechtsgrondslag en in strijd met het doel waarvoor deze gegevens door het secretariaat van de burgemeester zijn verzameld (om zijn vragen te beantwoorden).
- Schending van artikel 2.1 en artikel 25.2 van de AVG, op grond waarvan de verwerkingsverantwoordelijke passende technische en organisatorische maatregelen moet nemen om ervoor te zorgen dat standaard alleen persoonsgegevens worden verwerkt die voor elk specifiek doel van de verwerking noodzakelijk zijn.
- Schending van artikel 32.1 en 32.4 van de AVG, omdat een persoon die handelt onder het gezag van verweerder de e-mailgegevens van de klager naar derden heeft gestuurd, in een e-mail waarin alle ontvangers zichtbaar waren. Schending van artikel 33 van de AVG, aangezien dit gegevenslek niet aan de GBA is gemeld.

3. Corrigerende maatregel

26. De Geschillenkamer heeft al de gelegenheid gehad om zich uit te spreken over gevallen van onrechtmatige gegevensverwerking voor verkiezingsdoeleinden in de volgende zaken: Beslissing 11-2019 van 25 november 2019; Beslissing 10-2019 van 25 november 2019; Beslissing 04/2019 van 28 mei 2019 en beslissing 30/2020 van 8 juni 2020⁶.

27. In deze vier zaken heeft de Geschillenkamer administratieve boetes opgelegd, met name wegens niet-naleving van het in artikel 5.1, b, van de AVG vastgelegde finaliteitsbeginsel. Deze zaken betroffen de onrechtmatige verdere verwerking voor verkiezingsdoeleinden van verzamelde

⁵ Zie in diezelfde zin de beslissing van de Geschillenkamer 2/2019 van 2 april 2019, <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-02-2019.pdf>

⁶ Te vinden op de website van de GBA onder de rubriek publicaties "beslissingen van de Geschillenkamer" <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/burger/publicaties/beslissingen>.

persoonsgegevens (in ieder geval met betrekking tot het betwiste e-mailadres op 22 mei 2019) in het kader van de uitoefening van de gemeentelijke bevoegdheden. Deze zaak kadert binnen deze jurisprudentie.

28. De Geschillenkamer is van oordeel dat de inbreuken die zij heeft vastgesteld (*infra*, § 22) rechtvaardigen dat een administratieve boete wordt opgelegd overeenkomstig de artikelen 100, 13° en 101 van de WOG en 83 van de AVG, en dit in het licht van de volgende elementen.

29. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de aard en de ernst van de inbreuken (artikel 83.1, a), van de AVG). De schendingen van artikel 5.1. b) (onverenigbare verdere verwerking), artikel 5.1. a) (rechtmatigheid) en artikel 6.1 van de AVG (onrechtmatige verwerking) die in deze beslissing worden vastgesteld, vormen inderdaad een schending van de fundamentele beginselen van gegevensbescherming. In feite zijn dit inbreuken waarvoor de maximum boetes het hoogst zijn (artikel 83.5 van de AVG).

30. In de tweede plaats is de Geschillenkamer van oordeel dat de hoedanigheid van de verweerder op het tijdstip van het verzamelen van de gegevens, namelijk die van burgemeester, en vervolgens de hoedanigheid van parlements lid op het tijdstip van de verzending van de betwiste e-mail⁷, een verzwarende omstandigheid is als bedoeld in artikel 83.2.k. Gezien deze rol van de verweerder in het openbare leven mocht van hem terecht worden verwacht dat hij er zorgvuldig op toeziet dat de gegevens, die via het secretariaat van de stad waarvan hij burgemeester was, waren verzameld, niet ten persoonlijke titel worden hergebruikt, en dat hij een verkiezingscampagne voert met inachtneming van alle toepasselijke regels en, in dit geval, de regels inzake gegevensbescherming.

31. Tot slot neemt de Kamer nota van het feit dat de verweerder zich bereid verklaart de AVG uit te voeren, in die zin dat hij "*het advies van een specialist in de nieuwe wetgeving heeft ingewonnen*" om zijn team te helpen coachen "*om verdere fouten in de toekomst te voorkomen*" (zie § 9 hierboven). De Geschillenkamer kan de inwerkingtreding van de AVG niet als verzachtende omstandigheid in aanmerking nemen, omdat de inbreuken op het finaliteits- en rechtmatigheidsbeginsel geen nieuwe elementen zijn in de wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens. In haar nota "Verkiezingen" gepubliceerd op haar website sinds het jaar 2000 en de actualisering ervan ingevolge

⁷ De Geschillenkamer neemt nota van de verduidelijking die verweerder in zijn brief van 6 juli 2020 aan de Geschillenkamer heeft gegeven dat hij niet langer burgemeester was op het moment dat de betwiste e-mail werd verzonden. De Geschillenkamer merkt echter op dat de verweerder volgens de openbare informatie waarover zij beschikt, toen provinciale gedeputeerde was, een positie die hij in juli 2019 nog steeds bekleedt. De Geschillenkamer baseert zich op openbare informatie die beschikbaar is op de website van de door de verweerder vertegenwoordigde provincie waar het CV van de verweerder wordt beschreven. In juli 2019 en juli 2020 heeft de verweerder zijn brieven aan de Geschillenkamer ondertekend als een gedeputeerde van de provincie die hij vertegenwoordigt.

de inwerkingtreding van de AVG⁸, vermeldde de Gegevensbeschermingsautoriteit al het verbod op hergebruik voor verkiezingsdoeleinden van bestanden *uit de openbare sector (zoals het Rijksregister, gegevens uit personeelsbestanden van ambtenaren, een OCMW cliëntenlijst, gegevens verkregen in de uitoefening van een schepenenambt ... als uit de private sector (klantenbestanden van een bedrijf, ledenlijsten van verenigingen,...) »*

32. Deze beginselen vormden reeds de hoeksteen van de Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 (art. 6.1 en art. 6.1.a en 7) die door de AVG werd vervangen. Hetzelfde geldt voor de verplichting om passende organisatorische en veiligheidsmaatregelen te nemen in het kader van de oude richtlijn (artikel 17), die is versterkt en gespecificeerd in de AVG, met name in artikel 32.

33. De Geschillenkamer merkt verder op dat de verweerder, volgens de feiten die aan haar zijn voorgelegd, heeft nagelaten zijn opmerkingen aan de klager over te maken, of zich ten minste het bewijs voor te behouden dat een dergelijke mededeling is gedaan (aangetekende brief of bewijs dat hij een e-mail heeft gestuurd). In de aangetekende brief die op 25 september 2019 door de Geschillenkamer naar de verweerder werd gestuurd, werd inderdaad zeer duidelijke vermeld: *Elk van de partijen dient zijn conclusie gelijktijdig te bezorgen aan zowel het secretariaat van de Geschillenkamer, als de andere partij*. De klager wees er echter op dat hij de conclusies van de verweerder niet had ontvangen en dat deze daarom niet op zijn minst bewijs heeft geleverd dat hij volledig aan de onderhavige procedure heeft meegewerkt. Verweerder heeft echter wel de aangetekende brief van 25 september 2019 ontvangen, waarin hij wordt uitgenodigd om uiterlijk op 25 oktober af te sluiten en zijn conclusies tegelijkertijd aan de andere partij door te sturen. Verweerder heeft de ontvangst van deze brief bij brief van 14 oktober 2019 bevestigd⁹. De Geschillenkamer kan daarom niet instemmen met de bewering van de verweerder dat *«ik nooit werd gevraagd of zelfs maar geadviseerd om conclusies naar de klager te sturen»*¹⁰. De aangetekende brief van de Geschillenkamer bood de verweerder ook de mogelijkheid om een kopie van de dossierstukken op te vragen, waarin hij zijn eigen verklaringen had kunnen herlezen om de consistentie van zijn eigen verdediging te waarborgen, hetgeen hij niet heeft gedaan.

34. De verweerder heeft de procedure die hem per aangetekende brief en e-mail werd meegedeeld, niet gevolgd. Zijn antwoord dat hij niet op de hoogte was gesteld van de verplichting om de klager conclusies te sturen, is in strijd met de feiten. Volgens de Geschillenkamer vormt dit verzuim

⁸ Persoonsgegevens verwerken voor verkiezingsdoeleinden: basisbeginselen om de persoonlijke levenssfeer van de burgers te eerbiedigen bij het versturen van gepersonaliseerde verkiezingspropaganda, <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/juridische-nota-over-verkiezingen.pdf>

⁹ De Geschillenkamer heeft deze aangetekende brief van 30-09 inderdaad naar het professioneel adres van de verweerder gestuurd.

¹⁰ Brief van de verweerder aan de Geschillenkamer, 6 juli 2020.

en de onjuiste ontkenning van de feiten een verzwarende omstandigheid omdat de verweerder niet volledig heeft meegewerkt aan de procedure.

35. In zijn antwoord op het antwoordformulier op de voorgestelde boete voert verweerder vooral aan dat de verzending van die brief volgens hem het gevolg was van een behandelingsfout. In dit verband wijst de Geschillenkamer erop dat een dergelijke behandelingsfout, desgevallend een inbreuk op de beveiliging vormt en als zodanig een schending van de gegevens in de zin van artikel 4.12 van de AVG, die de aansprakelijkheid van de verweerder met zich meebrengt voor wat betreft de voorafgaande uitvoering van passende beveiligingsmaatregelen om dergelijke fouten te voorkomen (zie § 20 hierboven). De Kamer merkt echter op dat er in het dossier geen bewijs is dat de overtreding opzettelijk, in opdracht van de verweerder, is begaan. De Geschillenkamer accepteert daarom het niet opzettelijke karakter van de inbreuk als een verzachtende omstandigheid.

36. De argumenten van verweerder doen niets af aan het feit dat de persoonsgegevens van de klager en van alle personen die zijn opgenomen in het "*vaste*" bestand onrechtmatig zijn verwerkt, namelijk alle personen die een beroep doen op het secretariaat van de burgemeester (zie hierboven, § 5).

37. Wat ten slotte het bedrag van de geldboete betreft, past de Geschillenkamer dezelfde criteria toe als die welke hierboven zijn uiteengezet voor het behoud van het bedrag van 5.000 EUR, om verweerderr ervan te weerhouden dergelijke inbreuken te herhalen.

38. Wat het bedrag betreft, wijst verweerder erop dat het bedrag van de geldboete hem onevenredig lijkt, aangezien het gaat om een foutieve behandeling die hem volgens hem geen voordeel zou hebben opgeleverd. In dit verband beschikt de Geschillenkamer niet over informatie op grond waarvan zij redelijkerwijs kan beoordelen in hoeverre de verwerking van gegevens uit het "*vaste*" bestand al dan niet een gunstige invloed heeft gehad op de uitslag van de verkiezingen. De Geschillenkamer kan dit door verweerder aangevoerde element dan ook niet aanvaarden als een verzachtende omstandigheid in de zin van artikel 83.2.k), van de AVG.

39. Wat de financiële middelen betreft, meldt de verweerder financiële moeilijkheden na een juridisch geschil waarin hij als overwinnaar uit de bus kwam en waardoor hij aanzienlijke juridische kosten heeft moeten maken die nog niet zijn aangezuiverd. Verweerder wijst erop dat het bedrag dat vandaag door de Geschillenkamer wordt gevorderd, deze moeilijkheden alleen maar zou vergroten. Verweerder levert echter geen enkel bewijs om zijn verklaringen te staven en stelt ook niet voor om zich in dit verband ter beschikking te stellen van de Geschillenkamer. De aanvrager draagt de bewijslast voor de elementen die hij in antwoord op het boeteformulier naar voren brengt. In dit stadium van de procedure besluit de Geschillenkamer de procedure op dit punt niet te heropenen.

40. De Geschillenkamer behoudt de hoedanigheid van de verweerder ten tijde van de feiten (burgemeester en vervolgens de gedeputeerde van de provincie) als verzwarende omstandigheid in de onderhavige zaak (zie supra, §5 en 30). Elke overheidsmandataris heeft immers een voorbeeldfunctie inzake het naleven van de wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens.

41. Om deze redenen is de Geschillenkamer van oordeel dat het geplande bedrag van de boete ten belope van 5000 euro behouden moet blijven.

42. Gezien het belang van transparantie met betrekking tot het besluitvormingsproces en de beslissingen van de Geschillenkamer zal dit besluit worden gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit, waarbij de directe identificatiegegevens van de genoemde partijen en personen zullen worden verwijderd.

**OM DIE REDENEN,
DE GESCHILLENKAMER,**

Beslist, na beraadslaging, aan de verwerkingsverantwoordelijke een boete op te leggen van 5000 EUR op grond van de artikelen 100, 13° en 101 van de WOG alsook artikel 83 van de AVG, voor alle weerhouden inbreuken, met name samen gelezen, de inbreuk op artikel 5.1.b) van de AVG en de inbreuk op de artikelen 5.1.a) en 5.1.b), 6.1, 25.1 en 25.2, 32.1 en 32.4 van de AVG.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, §1 van de wet van 3 december 2017, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de betekening van de kennisgeving, bij het Marktenhof¹¹, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder..

(get.) Hielke Hijmans
Voorzitter van de Geschillenkamer

¹¹ Hof van Beroep te Brussel